Zainun bt Mohd Noor dan seorang lagi lwn Pendakwa Raya

A

MAHKAMAH RAYUAN (PUTRAJAYA) — RAYUAN JENAYAH NO T-05–104 TAHUN 2008
SULONG MATJERAIE, AZHAR MA'AH DAN AZAHAR MOHAMED HHMR
22 DISEMBER 2011

B

C

Undang-Undang Jenayah — Akta Dadah Berbahaya 1952 — ss 39B(1)(a) & 12(2) — Pengedaran dan pemilikan dadah berbahaya — Mengedar heroin seberat 12.25g — Memiliki heroin seberat 9.57g — Rayuan terhadap sabitan dan hukuman — Sama ada hakim bicara boleh menggunapakai elemen 'transporting' dalam pembuktian pengedaran — Niat bersama — Sama ada perayu kedua mempunyai niat bersama mengedar dadah — Sama ada dibuktikan — Sama ada pembelaan menimbulkan sebarang keraguan yang munasabah ke atas kes pihak pendakwaan — Sama ada sabitan dan hukuman selamat

D

Perayu pertama dan perayu kedua telah dituduh di Mahkamah Tinggi Kuala Terengganu dengan dua pertuduhan. Bagi pertuduhan pertama, mereka berdua dituduh dalam niat bersama mengedar dadah berbahaya iaitu heroin seberat 12.25g yang merupakan suatu kesalahan di bawah s 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 ('ADB'). Manakala bagi pertuduhan kedua, mereka berdua dituduh dalam niat bersama memiliki dadah berbahaya iaitu heroin seberat 9.57g yang merupakan satu kesalahan di bawah s 12(2) ADB. Di akhir perbicaraan, hakim bicara mendapati kedua-dua perayu bersalah dan disabitkan dengan pertuduhan-pertuduhan yang berkenaan. Hakim bicara telah menjatuhkan hukuman mati mandatori terhadap kedua-dua perayu bagi pertuduhan pertama sementara bagi pertuduhan kedua, kedua-dua perayu dikenakan hukuman penjara selama 15 tahun berkuat kuasa dari tarikh tangkapan. Kedua-dua perayu telah mengemukakan rayuan ke mahkamah ini. Perayu telah mengemukakan hujah-hujah seperti berikut: (i) sama ada 'Mak Long' adalah perayu pertama; (ii) sama ada perayu pertama ada membuat perundingan dengan SP8 tentang penjualan dadah; (iii) sama ada hakim bicara boleh mengguna pakai elemen 'transporting' dalam pembuktian pengedaran; dan (iv) sama ada perayu kedua mempunyai niat bersama mengedar dadah. Fakta-fakta kes yang disandarkan oleh pihak pendakwaan yang diterima oleh hakim bicara boleh diringkaskan seperti berikut. Pada 5 Disember 2003, SP5 telah menangkap seorang wanita bernama Maznah dan seorang lelaki bernama Marzuki dan telah merampas heroin dan pil kuda. Lanjutan dari tangkapan dan rampasan tersebut, SP5 telah memperolehi maklumat mengenai satu nombor telefon seorang yang bernama 'Mak Long'. Atas arahan SP5, SP8 telah bertindak sebagai penyamar sulit dan menyamar diri sebagai seorang pengedar dadah. SP8 menghubungi 'Mak Long' untuk urusan jual beli dadah. SP8

E

F

G

H

I

menerima panggilan telefon dari 'Mak Long' memberitahu bahawa dadah akan diserahkan berhampiran tandas Stesen Minyak BP Kg Jabi. Seterusnya 'Mak Long' memberitahu SP8 yang dia akan sampai di tempat yang dijanjikan dengan sebuah teksi No DU 3319 berwarna hijau dengan bumbung berwarna kuning. 'Mak Long' juga memberitahu SP8 bahawa pakaian yang dipakainya, iaitu, kain tudung berwarna putih, T-shirt kelabu dan seluar jeans berwarna biru. Pada tarikh dan masa yang ditetapkan itu, SP8 nampak sebuah teksi seperti mana butirannya yang dinyatakan oleh 'Mak Long' berhenti di hadapan Stesen Minyak BP Kg Jabi. Di situ SP8 dan SP5 nampak perayu pertama duduk di tempat duduk penumpang hadapan manakala perayu kedua merupakan pemandu teksi tersebut. Perayu pertama dilihat keluar dari teksi. Selepas itu, teksi tersebut bergerak semula, membuat pusingan U, dan berhenti di seberang jalan di hadapan Stesen Minyak BP yang berkenaan. Sementara itu, SP8 melihat perayu pertama mengeluarkan telefon bimbitnya sambil menekan butang untuk mendail. Pada masa yang sama SP8 mendapati telefon bimbitnya bergegar dengan terkeluar nombor telefon bimbit 'Mak Long'. SP8 tidak menjawab panggilan itu. SP8 menunjukkan telefon bimbitnya kepada SP5 dan memberitahu bahawa perayu pertama yang sedang berjalan dengan telefon di telinga itu adalah 'Mak Long'. Selang beberapa saat selepas panggilan pertama tadi, telefon SP8 bergegar lagi dengan panggilan dari nombor telefon 'Mak Long'. Perayu pertama kemudian dilihat berjalan ke arah belakang stesen tersebut. Setibanya dia di belakang stesen minyak, perayu pertama telah bertembung dengan SP8, SP5 dan Kpl Rizal. SP5 telah bertanya perayu pertama di mana dia menyimpan dadah dan perayu pertama terus mengeluarkan satu beg plastik warna hijau ('P6A') dari dalam bajunya dan menyerahkan kepada SP5. Selepas itu SP5 bertanya kepada perayu pertama di mana lagi dadah yang dia bawa dan perayu pertama menunjukkan ke arah teksi yang dinaikinya tadi. Pemeriksaan telah dijalankan dan di bahagian bumbung teksi itu iaitu di pengadang cahaya, SP5 merampas satu bungkusan beg plastik putih ('P7A'). Pemeriksaan lanjut oleh SP9 ke atas perayu pertama di Balai Polis Jertih, mendapati satu paket plastik biru di sebelah kiri coli perayu pertama dan seterusnya diserahkan kepada SP5. SP5 dapati paket itu mengandungi 200 biji pil bertanda 'WY'.

Diputuskan, menolak rayuan, mengesahkan sabitan dan hukuman mati dan hukuman penjara terhadap perayu pertama dan kedua:

(1) Dari keterangan SP8 dan SP5, adalah jelas bahawa kehadiran perayu pertama mahupun perayu kedua di stesen minyak BP Kg Jabi bukanlah satu kebetulan. Hakim bicara telah membuat penemuan fakta yang betul. Tiada sebarang sebab yang mewajarkan mahkamah ini mengganggu dapatan fakta tersebut (lihat perenggan 27).

(2) Hakim bicara tidak melakukan salah arah dan telah membuat keputusan yang betul apabila memutuskan bahawa orang yang berunding dengan SP8 adalah perayu pertama. Sungguhpun sebagai penyamar sulit,

keterangan SP8 tidak memerlukan keterangan sokongan, namun dalam kes ini keterangan SP8 disokong, antaranya, dengan penemuan dadah-dadah daripada perayu pertama dan dari dalam teksi yang berkenaan serta butir-butir tentang tarikh dan masa panggilan telefon antara SP8 dan perayu pertama seperti terkandung dalam rekod telefon, P21 dan P22 (lihat perenggan 30–31).

(3) Adalah menjadi tugas dan tanggungjawab seorang hakim bicara membuat sesuatu keputusan berdasarkan hanya kepada keterangan yang dikemukakan semasa perbicaraan dijalankan. Dalam kes ini, hakim bicara dalam penghakimannya telah menimbangkan dengan cermat dan berhati-hati isu mengenai elemen 'pengedaran'. Mahkamah ini berpendapat tidak terdapat sebarang salah arahan di pihak hakim bicara berkaitan dapatan yang dibuat oleh beliau berkaitan dengan perkara ini (lihat perenggan 33–35).

(4) Hakim bicara telah mengarahkan dirinya dengan betul apabila memutuskan terdapat keterangan yang menunjukkan niat bersama perayu kedua dan mengaplikasikan prinsip mantap undang-undang mengenai s 34 Kanun Keseksaan kepada fakta kes ini. Dengan yang demikian hujah peguam perayu bahawa hakim bicara telah khilaf dalam penghakimannya kerana memutuskan perayu kedua mempunyai niat bersama di dalam mengedar dadah seperti pertuduhan pertama adalah tidak mempunyai merit (lihat perenggan 39).

[English summary

The first and second appellants were charged in the Kuala Terengganu High Court with two charges. For the first charge, they were both charged, in furtherance of their common intention, trafficked in dangerous drugs, ie, heroin weighing 12.25g which was an offence under s 39B(1)(a) of the Dangerous Drugs Act 1952 ('DDA'). Whereas, for the second charge, they were both charged, in furtherance of their common intention, had possession of dangerous drugs, ie, heroin weighing 9.57g which was an offence under s 12(2) of the DDA. At the end of the trial, the trial judge found both the appellants guilty and convicted of the charges. The trial judge imposed the mandatory death sentence against both the appellants for the first charge whereas for the second charge, both the appellants were sentenced to 15 years imprisonment to take effect from the date of arrest. Both the appellants appealed to this court. The appellants adduced their submission as follows: (i) whether 'Mak Long' was the first appellant; (ii) whether the first appellant had a discussion with SP8 on the sale of drugs; (iii) whether the trial judge could apply the element of 'transporting' in proving trafficking; and (iv) whether the second appellant had common intention of trafficking in drugs. The facts of the case relied on by the prosecution which was admitted by the trial judge could be summarised as follows. On 5 December 2003, SP5 had arrested a woman, Maznah and a man, Marzuki and had confiscated heroin and

methamphetamine. In furtherance of the arrests and the confiscation, SP5 had obtained an information with regards to a telephone number of one 'Mak Long'. On SP5's instruction, SP8 had acted as an agent provocateur and impersonated as a drug trafficker. SP8 contacted 'Mak Long' for the transaction of sale and purchase of drugs. SP8 received a call from 'Mak Long' informing him that the drugs will be delivered near the Kg Jabi BP Petrol Station toilet area. Further, 'Mak Long' told SP8 that she will arrive at the promised place in taxi No DU 3319 which is green in colour with yellow roof. 'Mak Long' also informed SP8 that the clothes she wore, ie, white head scarf, grey T-shirt and a blue jeans. On the fixed date and time, SP8 saw a taxi as the detailed by 'Mak Long' stopped in front of Kg Jabi BP Petrol Station. There SP8 and SP5 saw the first appellant sat at the front passenger seat whilst the second appellant was the driver of the taxi. The first appellant was seen to alight from the taxi. Subsequently, the taxi moved again, making a U-turn, and stopped across the road of the BP Petrol Station. Meanwhile, SP8 saw the first appellant taking out her handphone and dialed the numbers. At the same time, SP8 found his handphone vibrating which showed 'Mak Long's' handphone number. SP8 did not answer the call. SP8 showed his handphone to SP5 and informed that the first appellant who was walking with the handphone on her ear was 'Mak Long'. A few seconds after the first call, SP8's handphone vibrated again with the call from 'Mak Long's' handphone number. The first accused then seen walking towards the back of the station. Upon reaching the back of the petrol station, the first appellant bumped onto SP8, SP5 and Kpl Rizal. SP5 asked the first appellant where she had kept the drugs and the first appellant immediately took out a green plastic bag ('P6A') from inside of her clothes and handed it to SP5. Then SP5 asked the first appellant where were the other drugs that she brought and the first appellant showed the taxi the boarded just now. An inspection was carried out and at the roof of the taxi ie at the sunscreen, SP5 confiscated a bundle of white plastic bag ('P7A'). Further inspection by SP9 on the first appellant at the Jertih Police Station, it was found a blue plastic packet on the left side of the first appellant's bra and was thereafter handed to SP5. SP5 found the packet to contain 200 pills with the mark 'WY'.

Held, dismissing the appeal, affirming the conviction and death sentence and the sentence for imprisonment against the first and second appellants:

(1) From SP8 and SP5's testimony, it was clear that the presence of the first appellant or the second appellant at the Kg Jabi BP Petrol Station was not a coincidence. The trial judge was correct in his findings of fact. There was no any reason to warrant the court's interference with the finding of fact (see para 27).

(2) The trial judge was not misdirected and had made the right decision when he concluded that the person who was in discussion with SP8 was the first appellant. Although as an agent provocateur, SP8's evidence did not require corroboration, but in this case SP8's evidence was

corroborated, inter alia, by the finding of the drugs from the first appellant and from the said taxi as well as the details such as the date and time of the phone call between SP8 and the first appellant as contained in the telephone records, P21 and P22 (see paras 30–31).

(3) It was the duty and responsibility of a trial judge to make a decision based only on the evidence adduced at the trial. In this case, the trial judge in his judgment had carefully and discreetly considered the issue as to the element of 'trafficking'. This court found that there was no any misdirection by the trial judge pertaining to the finding made by him on this matter (see paras 33–35).

(4) The trial judge had correctly directed himself when he decided that there was evidence that showed common intention of the second appellant and applied the established principles of law on s 34 of the Penal Code to the facts of this case. Therefore, the appellant's counsel's argument that the trial judge had erred in his judgment when he concluded that the second appellant had the common intention in the trafficking in drugs as per the first charge was without merit (see para 39).]

Nota-nota

Untuk kes-kes mengenai ss 39B(1)(a) & 12(2), lihat 4 *Mallal's Digest* (4th Ed, 2011 Reissue) perenggan 701–702.

Kes-kes yang dirujuk

Abdul Karim bin Pak Kub & Anor v PP [1997] 2 MLJ 112; [1997] 2 CLJ 383, MR (dirujuk)
Mohamad Yazri bin Minhat v PP [2003] 2 MLJ 241, MR (dirujuk)
Ong Ah Chuan v PP [1981] 1 MLJ 64, PC (dirujuk)
PP v Sa'ari Jusoh [2007] 2 CLJ 197, MP (dirujuk)
PP v Mohamed Halipah [1982] 1 MLJ 155 (dirujuk)
Sabarudin bin Non & Ors v PP [2005] 4 MLJ 37, MR (dirujuk)
Teng Howe Sing v PP [2008] 5 CLJ 186, MR (dirujuk)

Undang-undang yang dirujuk

Akta Dadah Berbahaya 1952 ss 12(2), 39A(2), 39B(1)(a), (2)
Kanun Keseksaan s 34

Mazlan bin Md Zain (Mohd Yusof Endut & Associates) bagi pihak perayu.
Tetralina bt Ahmed Fauzi (Timbalan Pendakwa Raya, Jabatan Peguam Negara) bagi pihak responden.

Azahar Mohamed HMR:

[1] Zainun bt Mohd Noor ('perayu pertama') dan Azaha bin Abd Rani ('perayu kedua') telah dituduh di Mahkamah Tinggi Kuala Terengganu dengan dua pertuduhan.

[2] Bagi pertuduhan pertama, mereka berdua dituduh di dalam niat bersama mengedar dadah berbahaya iaitu heroin seberat 12.25g pada 7 Disember 2003 lebih kurang jam 1.30 petang, di hadapan Stesen Minyak BP, Kampung Jabi, Besut, Terengganu, yang merupakan suatu kesalahan di bawah s 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 ('Akta 1952') dan boleh dihukum di bawah s 39B(2) Akta yang sama, dibaca bersama s 34 Kanun Keseksaan ('KK').

[3] Bagi pertuduhan kedua, mereka berdua pada masa dan tempat sepertimana yang dinyatakan di dalam pertuduhan pertama dituduh di dalam niat bersama memiliki dadah berbahaya iaitu heroin seberat 9.57g yang merupakan satu kesalahan di bawah s 12(2) Akta Dadah Berbahaya 1952 yang boleh dihukum di bawah s 39A(2) Akta yang sama, dibaca bersama s 34 KK.

[4] Di akhir perbicaraan, YA hakim bicara mendapati kedua-dua perayu bersalah dan disabitkan dengan pertuduhan-pertuduhan yang berkenaan. Selanjutnya YA hakim bicara telah menjatuhkan hukuman mati mandatori terhadap kedua-dua perayu bagi pertuduhan pertama. Bagi pertuduhan kedua, YA hakim bicara telah menjatuhkan hukuman penjara selama 15 tahun yang berkuatkuasa dari tarikh tangkap bagi setiap perayu.

[5] Kedua-dua perayu telah mengemukakan rayuan ke mahkamah ini.

FAKTA KES

[6] Fakta-fakta kes yang disandarkan oleh pihak pendakwaan yang diterima oleh YA hakim bicara boleh diringkaskan seperti berikut.

[7] Pada 5 Disember 2003, Ketua Inspektor Mohd Fakruddin bin Ab Rahman ('SP5') telah menangkap seorang wanita bernama Maznah dan seorang lelaki bernama Marzuki dan telah merampas heroin dan pil kuda. Lanjutan dari tangkapan dan rampasan tersebut, SP5 telah memperolehi maklumat mengenai satu nombor telefon seorang yang bernama 'Mak Long'.

[8] Pada keesokan harinya, jam lebih kurang 2.15 petang, SP5 telah mengetuai sepasukan polis membuat serbuan di sebuah rumah di Kg Seladang yang membawa kepada penangkapan seorang bernama Muhammad Nasir bin Mohamed Yusof ('SP7'). SP7 telah diarahkan oleh SP5 untuk membuat panggilan telefon kepada nombor 'Mak Long' untuk memberitahu 'Mak Long' bahawa kononnya Marzuki dan Hasnah tidak ditangkap polis.

[9] Pada hari yang sama, SP5 telah juga mengarahkan Lans Koperal Mohd Zaimi bin Jaafar ('SP8') untuk bertindak sebagai penyamar sulit dan menyamar diri sebagai seorang pengedar dadah dengan panggilan 'Man' yang

berasal dari Kuala Lumpur. SP5 mengarahkan SP8 untuk berhubung terus dengan 'Mak Long' untuk urusan jual beli dadah.

[10] SP8 telah menghubungi nombor telefon 'Mak Long' (iaitu 019-9609587). Menurut SP8, orang yang menjawab panggilan telefon SP8 mengakui dirinya adalah 'Mak Long'. Di dalam perbualan telefon tersebut, SP8 telah memberitahu 'Mak Long' bahawa kononnya urusniaga beliau untuk membeli dadah bernilai RM9,000 dengan Marzuki tidak berjaya dan Marzuki telah melarikan bayaran deposit sejumlah RM3,000. Di dalam perbualan tersebut, 'Mak Long' juga telah mempelawa SP8 untuk berurusan pembelian dadah terus dengannya. SP8 berjanji akan menelefon 'Mak Long' semula setelah memperolehi wang sejumlah RM9,000 untuk pembelian dadah tersebut.

[11] Tidak berapa lama kemudian, SP8 telah menelefon semula 'Mak Long' dan menyatakan wang secukupnya telah diperolehi. SP8 bertanya 'Mak Long' berapa jumlah dadah yang akan dapat dibeli dengan wang sebanyak RM9,000. Menurut 'Mak Long' dengan jumlah tersebut SP8 dapat membeli 17 botol heroin dan dua kandang pil kuda. Seterusnya, 'Mak Long' menyatakan bahawa urusniaga penjualan akan diadakan di Stesen Teksi Jerteh pada pagi 7 Disember 2003.

[12] Pada keesokan harinya, 7 Disember 2003, SP8 telah menelefon semula 'Mak Long' dan memberitahunya bahawa beliau akan menghubunginya dari semasa ke semasa untuk pertemuan di Stesen Teksi Jertih.

[13] Sementara itu, pada sebelah pagi hari yang sama, SP5 dan SP8 serta beberapa anggota polis yang lain, telah tiba di Stesen Teksi Jertih kira-kira jam 11.35 pagi. SP8 kemudian menghubungi 'Mak Long' dengan tujuan menukar tempat urusan pembelian dadah tersebut ke Kg Jabi, Jertih dengan alasan bahawa terdapat anggota polis narkotik di kawasan stesen teksi yang berkenaan. Pada jam 1.05 tengah hari, SP8 menerima panggilan telefon dari 'Mak Long'. 'Mak Long' memberitahu SP8 bahawa dadah akan diserahkan berhampiran tandas Stesen Minyak BP Kg Jabi.

[14] Anggota serbuan pasukan polis termasuk SP5 dan SP8 kemudiannya terus bergerak ke Stesen Minyak BP Kg Jabi. Tidak berapa lama kemudian, 'Mak Long' menelefon SP8 dan memberitahu yang dia akan sampai di tempat yang dijanjikan dengan sebuah teksi No DU 3319 berwarna hijau dengan bumbung berwarna kuning. 'Mak Long' juga memberitahu SP8 bahawa pakaian yang dipakainya, iaitu, kain tudung berwarna putih, T-shirt kelabu dan seluar jeans berwarna biru.

[15] Pada jam lebih kurang 1.24 petang, SP8 nampak sebuah teksi

sepertimana butirannya yang dinyatakan oleh 'Mak Long' berhenti di hadapan Stesen Minyak BP Kg Jabi. Di situ SP8 dan SP5 nampak perayu pertama duduk di tempat duduk penumpang hadapan manakala perayu kedua merupakan pemandu teksi tersebut. Perayu pertama dilihat keluar dari teksi. Selepas itu, teksi tersebut bergerak semula, membuat pusingan U, dan berhenti di seberang jalan di hadapan Stesen Minyak BP yang berkenaan.

[16] Sementara itu, SP8 melihat perayu pertama mengeluarkan telefon bimbitnya sambil menekan butang untuk mendail. Pada masa yang sama SP8 mendapati telefon bimbitnya bergegar dengan terkeluar nombor telefon bimbit 'Mak Long'. SP8 tidak menjawab panggilan itu. SP8 menunjukkan telefon bimbitnya kepada SP5 dan memberitahu bahawa perayu pertama yang sedang berjalan dengan telefon di telinga itu adalah 'Mak Long'. Selang beberapa saat selepas panggilan pertama tadi, telefon SP8 bergegar lagi dengan panggilan dari nombor telefon 'Mak Long'.

[17] Perayu pertama kemudian dilihat berjalan ke arah belakang stesen tersebut.

[18] Setibanya dia di belakang stesen minyak, perayu pertama telah bertembung dengan SP8, SP5 dan Kpl Rizal. SP5 telah memperkenalkan diri sebagai polis dan apabila SP5 berbuat demikian, perayu pertama terkejut dan jatuh terduduk di atas simen di luar tandas. SP5 telah bertanya perayu pertama di mana dia simpan dadah dan perayu pertama terus mengeluarkan satu beg plastik warna hijau ('P6A') dari dalam bajunya dan menyerahkan kepada SP5.

[19] Selepas itu SP5 bertanya kepada perayu pertama di mana lagi dadah yang dia bawa dan perayu pertama menunjukkan ke arah teksi yang dinaikinya tadi. SP5, SP8 dan dua lagi anggota polis kemudian menuju ke arah teksi tersebut dengan membawa perayu pertama bersama. Apabila sampai di situ SP5 mendapati anggota-anggotanya yang lain sudah pun menahan perayu kedua. Pemeriksaan telah dijalankan dan di bahagian bumbung teksi itu iaitu di pengadang cahaya, SP5 merampas satu bungkusan beg plastik putih ('P7A'). SP5 berkata bahawa sebelum dia mengambil beg plastik tersebut dari celah pengadang cahaya itu, pengadang cahaya itu rapat ke bumbung teksi. SP5 juga menyatakan bahawa sebaik sahaja dia masuk ke dalam teksi itu dia terus boleh nampak bungkusan plastik tersebut.

[20] Kedua-dua perayu dan teksi tersebut bersama-sama semua barang kes yang dirampas kemudiannya di bawa ke Balai Polis Jertih untuk pemeriksaan lanjut.

[21] Pemeriksaan lanjut oleh Lans Koperal Norsilawati ('SP9') ke atas perayu pertama di Balai Polis Jertih, mendapati satu paket plastik biru di

sebelah kiri coli perayu pertama dan seterusnya diserahkan kepada SP5. SP5 dapati paket itu mengandungi 200 biji pil bertanda 'WY'.

[22] Selepas pemeriksaan lanjut ke atas barang rampasan dijalankan, SP5 mendapati P6A (yang telah dikeluarkan oleh perayu pertama dari dalam bajunya dan diserahkan kepada SP5 di tempat kejadian) mengandungi dua bungkusan surat khabar (P6B dan P6E) yang mengandungi 17 botol plastik berisi serbuk putih ('P6 (1–10) dan P6F (11–17)'). Manakala P7A (yang dijumpai dari celah pengadang cahaya teksi DU 3319) mengandungi dua bungkusan surat khabar ('P7B dan P7E'). Kedua-dua bungkusan tersebut mengandungi 15 plastik botol berisi serbuk putih ('P7C (1–10) dan P7F (11–15)').

[23] Keterangan Encik Abdullah Zawawi, ahli kimia ('SP1') mendapati berat bersih serbuk putih dari dalam 17 bekas botol plastik ialah 15.4853g. Setelah menjalankan analisa, serbuk putih itu didapati mengandungi heroin 12.25g, yang menjadi hal perkara pertuduhan pertama. Manakala berat bersih serbuk putih dari 15 botol plastik pula ialah 13.3443g dan analisa yang dijalankan oleh SP1 menunjukkan ia mengandungi 9.57g heroin, yang menjadi hal perkara pertuduhan kedua.

[24] Keterangan juga menunjukkan bahawa teksi berkenaan yang dipandu oleh perayu kedua pada hari tersebut dimiliki oleh Encik Sakri bin Isa ('SP4') sejak tahun 1993. Teksi itu mempunyai permit kereta sewa atas nama SP4. Selepas membeli teksi tersebut, SP4 sendiri yang memandunya sehingga tahun 1999 apabila dia mendapat kerja lain. Teksi tersebut disimpannya dalam setor sehinggalah tahun 2002. Pada 27 Oktober 2002, perayu kedua telah menyewa teksi tersebut dari SP4 melalui satu perjanjian lisan. Perjanjian tersebut berkuat kuasa selama mana perayu kedua mahu menyewa teksi itu. Menurut SP4, sejak teksi itu disewakan kepada perayu kedua, dia (SP4) tidak pada bila-bila masa mengambil semula teksi tersebut.

HUJAH PEGUAM PERAYU-PERAYU

[25] Di hadapan kami, peguam perayu telah mengemukakan hujah-hujah seperti berikut:

(a) sama ada 'Mak Long' adalah perayu pertama;

(b) sama ada perayu pertama ada membuat perundingan dengan SP8 tentang penjualan dadah;

(c) sama ada YA hakim bicara yang bijaksana boleh mengguna pakai elemen 'transporting' dalam pembuktian pengedaran; dan

(d) sama ada perayu kedua mempunyai niat bersama mengedar dadah.

KEPUTUSAN MAHKAMAH INI

Alasan pertama: sama ada 'Mak Long' adalah perayu pertama

[26] Peguam telah berhujah bahawa tiada sebarang fakta secara langsung yang menyamakan identiti 'Mak Long' sebagai perayu pertama. Peguam perayu telah menarik ke perhatian kami bahawa perayu pertama tidak ada pada bila-bila masa memberitahu SP5 dan SP8 bahawa dia adalah sebenarnya 'Mak Long'. Oleh yang demikian, peguam berhujah, YA hakim bicara telah terkhilaf apabila mendapati dan mengguna pakai inferens bahawa perayu pertama adalah 'Mak Long'.

[27] Kami tidak bersetuju dengan peguam mengenai isu yang dibangkitkan ini. Dari keterangan SP8 dan SP5 yang mana kami telah ringkaskan dan tekankan di atas, adalah jelas bahawa kehadiran perayu pertama mahupun perayu kedua di Stesen Minyak BP Kg Jabi bukanlah satu kebetulan. Berhubung isu ini, YA hakim bicara dalam penghakimannya telah membuat penilaian maksimum semua keterangan SP5 dan SP8 dan seterusnya telah membuat penemuan fakta seperti berikut:

> Setelah menimbangkan fakta-fakta yang disenaraikan di perenggan (98(i)) hingga perenggan (98(xxvii)) penghakiman ini, hanya satu kesimpulan sahaja yang boleh dibuat dan saya telah membuat kesimpulan itu, iaitu, bahawa Mak Long (iaitu orang yang dihubungi oleh SP8 dalam beberapa percakapan telefon berkaitan dengan urusan pembelian dadah dalam kes ini), adalah orang kena tuduh pertama.

[28] Pada hemat kami, berdasarkan keterangan yang sedia ada dan melihat kesemua keterangan secara keseluruhan, YA hakim bicara telah membuat penemuan fakta yang betul. Tiada sebarang sebab yang mewajarkan kami mengganggu dapatan fakta tersebut (sila lihat *Teng Howe Sing v Public Prosecutor* [2008] 5 CLJ 186).

Alasan kedua: sama ada perayu pertama ada membuat perundingan dengan SP8 tentang penjualan dadah

[29] Peguam perayu telah berhujah bahawa tiada keterangan yang kukuh yang dikemukakan oleh pihak pendakwaan bahawa perayu pertama telah membuat perundingan dengan SP8 tentang penjualan dadah. Peguam menyatakan bahawa perundingan hanya melalui telefon dan tiada sebarang perjumpaan berlaku.

[30] Memang benar dalam kes ini pihak pendakwaan bergantung kuat kepada keterangan SP8 untuk membuktikan terdapat perundingan untuk

menjual dadah oleh perayu pertama. Dalam hubungan ini, SP8 dalam keterangannya telah memberi keterangan yang jelas dan terperinci tentang rundingan antara beliau dengan perayu pertama bagi mendapatkan 17 botol heroin dan dua kandang pil kuda dengan harga RM9,000. YA hakim bicara mendapati bahawa SP8 adalah saksi yang bercakap benar dan telah menerima keterangannya. Sungguhpun sebagai penyamar sulit, keterangan SP8 tidak memerlukan keterangan sokongan, namun dalam kes ini keterangan SP8 disokong, antaranya, dengan penemuan dadah-dadah daripada perayu pertama dan dari dalam teksi yang berkenaan serta butir-butir tentang tarikh dan masa panggilan telefon di antara SP8 dan perayu pertama seperti terkandung dalam rekod telefon, P21 dan P22.

[31] Oleh yang demikian, kami berpendapat bahawa YA hakim bicara tidak melakukan salah arah dan telah membuat keputusan yang betul apabila memutuskan bahawa orang yang berunding dengan SP8 adalah perayu pertama.

Alasan ketiga: sama ada YA hakim yang bijaksana boleh mengguna pakai elemen 'transporting' dalam pembuktian pengedaran

[32] Berhubung isu ini, peguam telah menarik ke perhatian kami bahawa timbalan pendakwa raya ('TPR') di akhir kes pendakwaan telah berhujah bahawa perbuatan perayu untuk 'menjual' dadah yang berkenaan kepada SP8 membuktikan elemen 'pengedaran' (sila rujuk ms 248, 252 dan 253 RR). Oleh yang demikian, peguam berhujah bahawa keputusan YA hakim bicara yang sebaliknya mengguna pakai elemen 'transporting' boleh memprejudiskan pihak perayu.

[33] Kami mendapati alasan ini tidak ada merit. YA hakim bicara sebagai hakim yang membicarakan kes ini tidak terikat dengan penghujahan TPR dalam membuat sesuatu keputusan. Adalah menjadi tugas dan tanggungjawab seorang hakim bicara membuat sesuatu keputusan berdasarkan hanya kepada keterangan yang dikemukakan semasa perbicaraan dijalankan. Prinsip undang-undang mengenai isu pengedaran dadah dapat dilihat dalam kes-kes *Abdul Karim bin Pak Kub & Anor v Public Prosecutor* [1997] 2 MLJ 112; [1997] 2 CLJ 383, *Public Prosecutor v Mohamed Halipah* [1982] 1 MLJ 155, *Mohamad Yazri bin Minhat v Public Prosecutor* [2003] 2 MLJ 241, *Ong Ah Chuan v Public Prosecutor* [1981] 1 MLJ 64 dan *Public Prosecutor v Sayari Jusoh* [2007] 2 CLJ 197.

[34] Kami mendapati YA hakim bicara dalam penghakimannya telah menimbangkan dengan cermat dan berhati-hati isu mengenai elemen 'pengedaran'. Ini dapat dilihat dalam petikan penghakiman beliau seperti berikut:

A Dalam penghakiman saya, orang kena tuduh pertama telah ditangkap dalam melakukan perbuatan menyampaikan dan satu tempat ke suatu tempat yang lain (*the act of conveying from one place to another*) dadah berbahaya, (12.25g heroin). Ertinya, orang kena tuduh pertama telah mengangkut (*transport*) dadah berbahaya tersebut. Walaupun berat heroin itu kurang dari 15g yang diperuntukkan di bawah s 37(da)(i) ADB, memandangkan kepada keadaan bagaimana heroin tersebut dijumpai (iaitu dimuatkan dalam 17 bekas plastik), dan yang lebih penting lagi memandangkan kepada bukti tentang *negotiation* di antara SP8 dengan orang kena tuduh pertama, tiada keraguan di fikiran saya bahawa heroin tersebut telah dibawa oleh orang kena tuduh pertama dari satu tempat lain ke Stesen Minyak BP tersebut bukan untuk kegunaannya sendiri, tetapi adalah dengan tujuan untuk disampaikan kepada SP8 seperti yang telah dijanjikan. Tiada keraguan di fikiran saya dan saya membuat kesimpulan bahawa orang kena tuduh pertama telah mengangkut (*transport*) heroin itu untuk tujuan pengedaran. Ini bererti pihak pendakwaan telah membuktikan kes prima facie bahawa orang kena tuduh pertama telah mengedar 12.25g heroin.

[35] Melihat dan menimbangkan kesemua keterangan secara keseluruhan, kami berpendapat tidak terdapat sebarang salah arahan di pihak YA hakim bicara berkaitan dapatan yang dibuat oleh beliau berkaitan dengan perkara ini. Kami berpendapat YA hakim bicara telah menilai dengan secukupnya isu 'pengedaran' ini.

Alasan keempat: sama ada perayu kedua mempunyai niat bersama mengedar dadah

[36] Peguam berhujah bahawa tidak terdapat keterangan yang menunjukkan perayu kedua mempunyai niat bersama bagi pertuduhan mengedar dadah. Menurut peguam tingkah laku perayu kedua semasa ditahan tidak menunjukkan beliau tahu perbuatan perayu pertama.

[37] Seksyen 34 KK memperuntukkan seperti berikut:

> When a criminal act is done by several persons, in furtherance of the common intention of all, each of such persons is liable for that act in the same manner as if the act were done by him alone.

[38] Seksyen ini memperuntukkan bahawa apabila suatu perbuatan jenayah dilakukan oleh beberapa orang bagi mencapai niat bersama mereka semuanya, setiap seorang daripada mereka itu adalah bertanggungjawab atas perbuatan itu sama seperti seolah-olah perbuatan itu dilakukan olehnya seorang (sila lihat *Sabarudin bin Non & Ors v Public Prosecutor* [2005] 4 MLJ 37). Sama ada wujudnya 'niat bersama' adalah merupakan suatu persoalan fakta yang perlu dinilai daripada keadaan sekitar kes ini. Dalam hubungan ini, YA hakim bicara telah mengambil kira dan menilai dengan begitu teliti dan terperinci isu ini

seperti dapat dilihat dalam penghakiman beliau di ms 385–393. Seterusnya YA hakim bicara telah membuat dapatan yang berikut:

> Setelah menimbang fakta-fakta yang telah saya sebutkan di perenggan (102) penghakiman ini secara keseluruhannya, saya menolak kemungkinan bahawa orang kena tuduh kedua adalah seorang pemandu teksi yang *innocent* yang tidak tahu apa yang dilakukan oleh orang kena tuduh pertama. Dalam penghakiman saya tindakan orang kena tuduh kedua memandu teksi tersebut dan menghantar orang kena tuduh pertama ke Stesen Minyak BP Kg Jabi, kemudian membuat pusingan U, berhenti di seberang jalan dan menunggu di teksi itu selepas membuka bonetnya adalah perbuatan-perbuatan yang mempunyai nexus dengan dan tidak dapat dipisahkan dari kesalahan yang menjadi subjek dalam pertuduhan P3. Perbuatan-perbuatan tersebut dilakukan dengan sedar dan sengaja oleh orang kena tuduh kedua dalam melaksanakan niat bersamanya dengan orang kena tuduh pertama iaitu mengedarkan heroin dalam 17 bekas plastik dalam P6A itu kepada SP8.

[39] Kami bersetuju dengan dapatan beliau. Kami berpendapat YA hakim bicara telah menilai dengan secukupnya semua keterangan tentang perkara ini. YA hakim bicara telah mengarahkan dirinya dengan betul apabila memutuskan terdapat keterangan yang menunjukkan niat bersama perayu kedua dan mengaplikasikan prinsip mantap undang-undang mengenai s 34 KK kepada fakta kes ini. Dengan yang demikian hujah peguam perayu bahawa YA hakim bicara telah khilaf dalam penghakimannya kerana memutuskan perayu kedua mempunyai niat bersama di dalam mengedar dadah seperti pertuduhan pertama adalah tidak mempunyai merit.

KESIMPULAN

[40] Setelah menimbangkan dengan teliti dan berhati-hati semua keterangan serta juga hujah kedua-dua belah pihak, kami sebulat suara telah memutuskan bahawa YA hakim bicara telah membuat keputusan yang betul apabila mendapati kedua-dua perayu bersalah dan mensabitkan mereka atas pertuduhan-pertuduhan yang berkenaan. Kami berpuas hati bahawa kedua-dua sabitan dan hukuman terhadap perayu pertama dan kedua adalah selamat. Dengan yang demikian, rayuan ini ditolak. Kami mengekalkan sabitan dan hukuman mati dan hukuman penjara terhadap mereka.

A *Rayuan ditolak, sabitan dan hukuman mati dan hukuman penjara terhadap perayu pertama dan kedua disahkan.*

Dilaporkan oleh Ashgar Ali Ali Mohamed

B

C

D

E

F

G

H

I